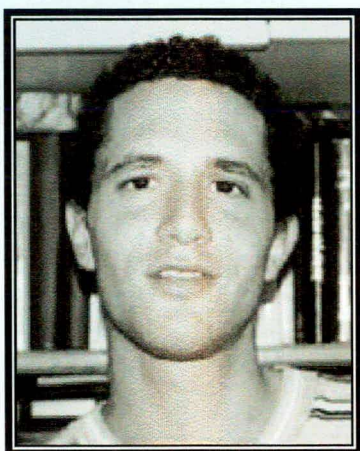

סמל ראשון ידידיה גפן ז"ל

בן סימה ואהרון

נולד בירושלים

בתאריך י"ד בחשוון תש"ס, 4/11/1979

התגורר בירושלים

התגייס במרץ 1998

שרת בחיל הרפואה

נפל בקרב בלבנון

בתאריך ל' בשבט תש"ס, 6/2/2000

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 4 קבר: 6

הותיר אחריו הורים, שלוש אחיות ואח

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן שיינדל סימה (סימון) ואהרון. נולד ביום י"ד בחשוון תש"ס (4.11.1979) בירושלים. אח לאורית, חגי, רחל ונעמה. למד בבית-הספר היסודי 'מימון' בשכונת מגוריו בירושלים, קריית משה, והמשיך לתיכון 'הימלפרב', בו למד בכיתת בית המדרש ובמגמת פיזיקה.

ידידיה היה פעיל בסניף קריית משה של תנועת 'בני עקיבא', תחילה כחניך בשבט 'אחדות' ואחר-כך כמדריך נערץ של שבט 'נריה'.

ידידיה היה בעל חוש צדק וביקורת מפותחים, שנינות וחוש הומור קולחים. הוא רכש חברים מכל קצות הקשת החברתית והפוליטית. אהב לעסוק בספורט, צילום, קריאה ומוזיקה - ניגן באורגן ובגיטרה, ואהב להאזין למוזיקה מסוגים שונים.

בתום לימודיו בתיכון טס ידידיה לטיול בן כחודשיים באירופה. הוא נהנה לראות מקומות חדשים ולהרחיב את אופקיו, וביקר אצל בני משפחתו בצרפת. לתקופה שלאחר השירות הצבאי הוא תיכנן, בין היתר, לטייל בעולם וללמוד רפואה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בחודש מרץ 1998 התגייס ידידיה לצה"ל. למרות שהתקבל לעתודה האקדמית, בחר להצטרף ל"גבעתי" ולשרת כחובש קרבי. לשאלת חבר על רצונו להיות חובש ענה: "כל הפק"לים הורגים, פק"ל חובש מחייה." ואכן מיד בתחילת המסלול יצא ידידיה לקורס חובשים, ובסיומו חזר ליחידה להמשיך במסלול הלוחם. בתום המסלול זכה ידידיה לתואר 'מופת פלוגתי', ובצניעותו כלל לא סיפר על כך למשפחתו ולחבריו.

ידידיה שירת בחטיבת "גבעתי" כחובש קרבי במחלקת החבלה של פלוגת החוד של הגדוד, שישבה במוצב כרכום בדרום לבנון. חייל למופת, אחראי מאוד, שקט ותמיד עוזר לחברים. "לא היה חייל אחד ואף לא מפקד שפעם העיר לו על שביצע דבר לא נכון," סיפר מפקדו, "ויותר מזה - לא היה חייל אשר לא שמעת ממנו: 'איזה ידידיה זה, פשוט תותחי'."

בעת שירותו בלבנון, ביום הולדתו העשרים, י"ד בחשוון תש"ס, כתב ידידיה ברכה לעצמו: "האמת, מגיל אפס חוגגים את יום ההולדת שלי בתאריך העברי, ולמרות שכל החברים שלי שינו כבר מזמן ללועזי אני אוהב את י"ד בחשוון, בו הירח מלא כמעט לגמרי - ולפעמים צריך לחפש איפה בדיוק חסר החלק שיתמלא מחר - אבל לא מושלם. ותמיד יש לאן לשאוף ומה להשלים. יום הולדת עשרים שמח, ובהצלחה בעשור החדש."

ביום ל' בשבט תש"ס (6.2.2000) בעת פעילות שיגרתית ליד מוצב כרכום שבלבנון, הופעל מטען נגד כוח "גבעתי", שידידה שימש בו כחובש. במהלך טיפול בפצועים ופינויים, החלה הפגזה כבדה על הכוח. מההפגזה נפצעו 7 לוחמים, חלקם באורח קשה מאוד. חרף ההפגזה הכבדה המשיך ידידיה לעבור בין הפצועים ולטפל בהם ותוך כדי הטיפול נפגע ידידיה ונהרג. על תפקודו במהלך הקרב קיבלה המשפחה לאחר נפילתו תעודת הוקרה מקצין רפואה ראשי. לאחר מותו הועלה ידידיה לדרגת סמ"ר. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים והוא בן עשרים. הותיר אחריו הורים, שלוש אחיות ואח.

מפקד הגדוד של ידידיה, סא"ל מוני, ספד לו: "... היית לנו חבר אמיתי, אחד שתמיד מוכן לעזור, תמיד רגוע ועם חיוך נצחי גם ברגעים הקשים. כך גם היית בשעתך האחרונה. בקור רוח עברת מפצוע לפצוע... חילקת פקודות ודאגת שכל אחד יזכה לקבל את הטיפול הטוב ביותר שביכולתך לתת. הרופא הגדודי אמר לי, שכנראה הצלת את חייהם של חבריך לפלוגה..."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סא"ל מוני כתב למשפחה: "לכולנו, מפקדיו וחבריו, היווה ידידיה דוגמה ומופת. הוא היה לוחם מעולה וחובש מקצועי, פיקח וצנוע, בעל חיוך נחמי וחבר שאהוד על כולם. כך גם היה ברגעיו האחרונים. פועלו ומעשיו יהיו נר לרגלינו לעד."

ספד לידידיה מחנכו, ירמי: "... ידידיה, לא עשית עניין מכלום, לא הצהרת שאתה הולך ליחידה קרבית ולא דיברת על אידיאלים. אולי לכן אהבנו אותך כל כך. הציניות שלך לא נבעה מכעס ולא נבעה מהתרסה, היא נבעה מענווה עמוקה מאוד. מהבנה שיש יותר מדי צביעות בעולם הזה ושצריך להיזהר מדיבורים מיותרים. מהבנה שלדיבורים גבוהים צריך להיות כיסוי, ואם אין כיסוי אז עדיף לשתוק..."

כותב מפקדו הישיר של ידידיה, רס"ן יהודה: "... ידידיה, כל חיי אני ארגיש איך לא הספקתי לומר לך עד כמה אני מעריך אותך. בהתחלה גם מאוד כעסתי למה אין צדק בעולם, ואיך זה שאתה, שהיית חייל ובעיקר אדם שכולנו הערצנו, שאף פעם לא הזיק לאיש ותמיד עזר לכל, איך זה שאתה לא איתנו יותר. ידידיה, אני מעריך אותך מאוד על מה שאתה, עם הצניעות, האחריות, המסירות והמתן לזולת. יש אשר שומעים את השיר 'בלדה לחובש' וחושבים כי זו רק אגדה. אני יודע שאתה עשית את הדבר האמיתי, נתת את חייך למען חבריך. ידידיה, לעתים אני מתנחם בזה שאולי טוב לך שם למעלה. בין המלאכים הוא המקום הראוי יותר למלאך כמוך..."

שני סרטים על ידידיה הופקו לזיכרו: סרט אחד בבית-הספר 'הימלפרב' וסרט אחר בידי חברו ניסים.

ספר תורה נכתב לזכר ידידיה ולזכר חברו אבשלום שושני, והוכנס לבית-הכנסת במכינה הקדם-צבאית ביתר. ספר תורה נוסף הוכנס לזיכרו של ידידיה לבית-הכנסת שליד בית-ספר 'נועם', שבו מתפללת משפחתו.

לזיכרו של ידידיה הוקם אתר אינטרנט שכתובתו: www.yedidya.org.